

Prästens Corvette

Vilka gudomliga bilar

”Tack Gode Gud för trimmade V8:or” skrev den kände motorjournalisten Peter Haventon i Teknikens Värld 1984 i ett reportage om dåvarande kyrkoherden i Norra Råda församling i Värmland, Margaretha Lännewall.

ETT REPORTAGE AV JANNE S DÅR VI TAR EN TITT I MARGARETHA LÄNNEWALLS FAMILJEALBUM

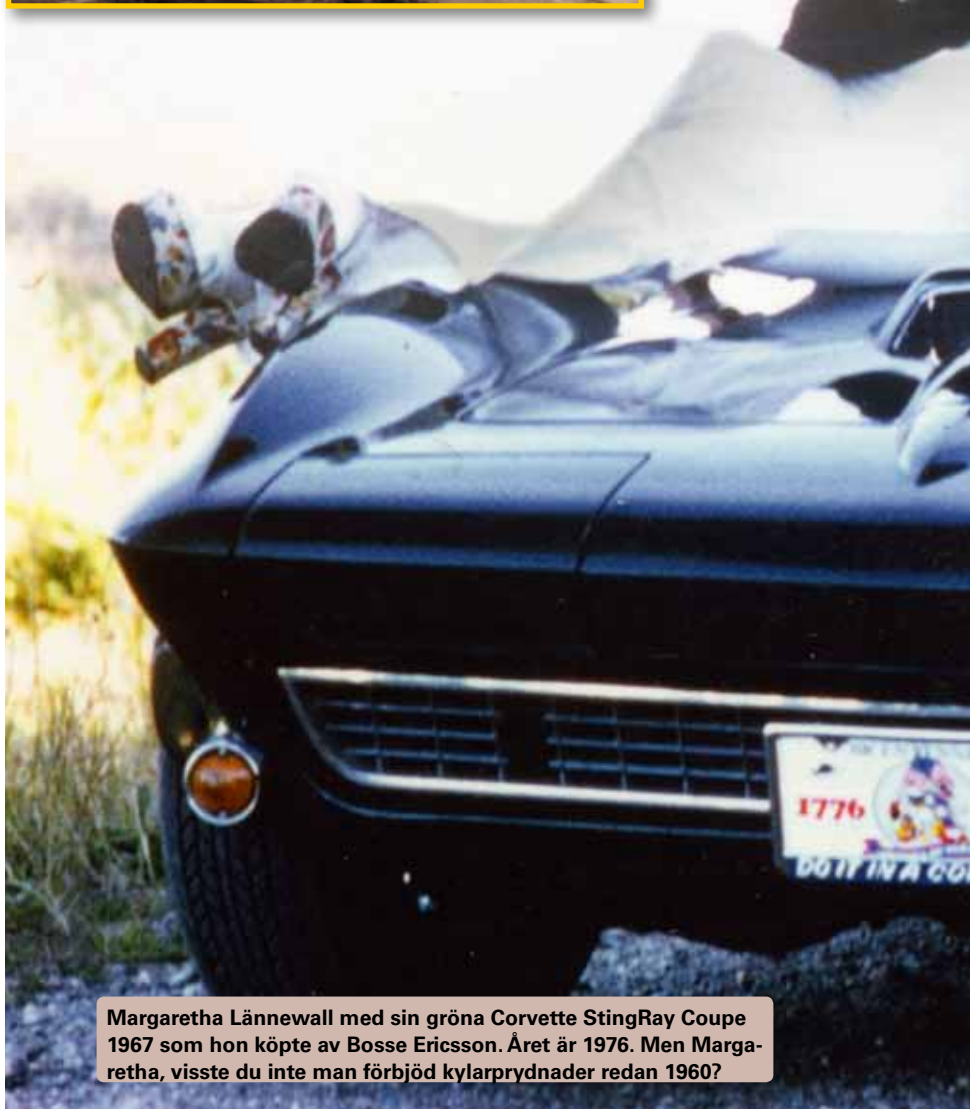
Margaretha (medlemsnummer 101) var bland de första värmlandsborna som skaffade Corvette under 1970-talet. Det gick inte helt obemärkt förbi i bygden. Att några församlingsbor fick kyrkkaffet i vrångstruppen när de fick höra talas om händelsen var kanske inte så konstigt. För vem hade någonsin tidigare sett eller hört en präst - en kvinnlig - och snygg dessutom - komma mullrande med en trimmad fuel injection Corvette och parkera på kyrkans parkeringsplats? Herre Gud, det begriper ni väl, det här var ju något att uppröra sig över. Nåja, de värsta känslorna la sig efterhand när församlingen hade lärt känna den mycket trevliga unga damen. Då förstod man, att det var inte Margaretha som var värstingen i församlingen, det var ju faktiskt Corvetten.

Det hela började med att Margarethas 10 år äldre bror ägde en Ford Customline 1956, i vilken han lät lillasyrran åka med, sittandes i helsoffan i framsätet. Där gled hon fram och drömde om att någon gång skulle hon minsann också ha en egen bil. Och i några av brorsans motortidningar hade hon sett den där bilen som hon drömde om, den hette visst Corvette...

När körkortet kom fick Margaretha börja längst ner på stegen med en liten öppen MG Midget med Lucassystem, vilket garanterade att den alltid startade - men först när den själv ville.

Margaretha leder ett konfirmationsläger på 70-talet i Värmland. Gissa om intresset var stort när hon hade med sin bruna -67 Corvette.

Margaretha Lännewall med sin gröna Corvette StingRay Coupe 1967 som hon köpte av Bosse Ericsson. Året är 1976. Men Margaretha, visste du inte man förbjöd kylarprydnader redan 1960?

Det var inte Margaretha som var värstingen i församlingen, det var ju faktiskt Corvetten

Hon fortsatte med en Triumph Spitfire, som hon ägde samtidigt med att bränslekrisen 1974, den första riktigt stora krisen, som tog oss alla med storm.

Men så stod den där och väntade. I bilhandlaren garage fanns en Corvette Coupe 1964, en äkta Sting Ray. Men vem var dum nog att köpa en bil som drog tre liter milen och förmodligen ännu mer enligt vissa olyckskorpar? Tja, ett snabbt byte mot Spitfiren och sen var lyckan fullständig för den 22-åriga tjejen. Hon försvarade sig tappert med att fanns det ingen bensin, så var ju Corvetten trots allt vacker att bara titta på, att torrköra den i garaget kostade ju inget. (Red håller med fullständigt, det är det här som är corvettefeber.) Men bränslekrisen blev inte så långvarig, så det blev allt en hel del corvetteåkning. Den giftgröna Corvetten, med vita flammor på huven lackades om i vinrött och fick nu även en ny inredning. Den ägs idag av Roger Svedberg (medlemsnummer 79).

I september 1974 ringde den välkände bilbyggaren Bosse Ericsson från Norr-

tälje, som hade hjälp Margaretha med hennes Corvette.

”Hej Margaretha, den 19 september-tänker man starta en corvetteklubb i Norsborg. Du hänger väl med?” Margaretha tyckte att hennes Corvette behövde lackas om, så hon lämnade den hemma och åkte i stället med Bosse till Norsborg. Där tog en ung man vid namn Jan-Erik Heikefeldt och tog emot 17 Corvetter och 19 corvetteägare. När mötet var slut och den nybildade klubben hade fått sin första styrelse, först då vågade sig Margaretha fram och frågade Jan-Erik, som precis var på väg ut, om hon också kunde få vara med i klubben. ”En tjej som har Corvette”, sa en något förvånad Jan-Erik Heikefeldt.

Så blev Margaretha den förste tjejen att bli medlem i Club Corvette Sweden. Nästa Corvette köpte hon 1976, när hon var 25 år och det var samma bil som hon åkte med Bosse Ericsson i till Norsborg två år tidigare. Och vilken bil, en -67 Coupe med en 427:a under huven och True Spoke ekerfälgar, vem vill inte ha en sån? Den ägs idag av medlem nummer 50, Lars Anjou.

Den tredje Corvetten, även denna en -67 Coupe, hade det passande regnumret AXA. Den var utrustad med både sidepipes och ekerhjul. Bilen finns idag i Idre, där den står avställd.

1979 köpte Maragretha den kanske finaste Corvetten hon har ägt, den Bosse Ericsson byggda -66 Coupén i svart med bränsleinsprutning. Den här Corvetten hade Bosse lagt ner hela sin själ i. Galvad ram, elförzinkade fram- och bakvagnsdelar samt mycket krom under huven och det var bara en liten del av det omfattande arbetet på Corvetten. Det krävdes allt lite list från Margarethas sida för att få köpa mästerverket. Margaretha övertygade Bosse att han egentligen inte behövde den här Corvetten. Förresten, han skulle ju ändå få återse den varje gång den skulle servas. Bilen hann på sin tid med att bli Sveriges vackraste Corvette. Den ägs idag av medlem nummer 883 Göran Asp.

Får kanske redaktionen utnämna den blyga lilla tjejen, som ville vara med i den nybildade corvetteklubben till kanske Sveriges vackraste corvetteägare genom tiderna?

En tjej som har Corvette, sa en något förvånad Jan-Erik Heikefeldt.

Den lilla bilden ovan är Margaretha i somras. Numera bor hon och Stig vid foten av Kinnekulle i det vackra Skaraborg. Numer kör hon en millemiumgul C5 från milleniumåret 2000.

Corvetten vid bron är den som konfirmanderna beundrar på första sidan av detta reportage.

Det var mycket populärt att styla sina Corvetter redan på 70-talet, då de inte ofta inte ens var 10 år gamla. Men det dröjde ytterligare några år innan det blev populärt att originalrenovera sin Corvette. Observera att side pipes var mycket populärt för 35 år sedan.

Bilden till vänster är från 1979. En lycklig 27-årig Margaretha Lännewall sitter vid ratten på sin nyinköpta Corvette 1966 Coupe, som byggdes av "Norr-tälje-Bosse", vilket ni kan se på dennes bomärke

